

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom 30. septembra 2015 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Štefana Harabina a JUDr. Viliama Dohňanského v trestnej veci odsúdeného **L. B.** pre trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. číslo 140/1961 Zb. v znení zmien a doplnení, **o sťažnosti odsúdeného** proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 30. júna 2015, sp. zn. 1 Ntok 2/2014, takto

r o z h o d o l:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného **L. B. sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Nitre uznesením z 30. júna 2015, č. k. 1 Ntok 2/2014-93 podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného **L. B.**, nar. XY, toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov, na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Krajskom súde v Nitre pod sp. zn. 1 T 37/01 pre trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. (účinného do 1. januára 2006), právoplatne skončenej rozsudkom z 15. marca 2002 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5 To 33/02 zo dňa 21. novembra 2002, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený **L. B.** sťažnosť, ktorú následne písomne odôvodnil prostredníctvom obhajcu. V písomných dôvodoch sťažnosti sťažovateľ vytýka súdu prvého stupňa, že tento správne nevyhodnotil dôkaz, ktorým bola svedecká výpoveď jeho dcéry – očitého svedka **V. B.**. Má za to, že výpoveď tejto svedkyne je novým dôkazom, ktorý v spojení s ďalšími dôkazmi vyvracia tvrdenia iných svedkov, ktoré mal prvostupňový aj odvolací súd bez ďalšieho za preukázané, a z ktorých odvolací súd vychádzal pri ukladaní

trestu odňatia slobody na doživotie. Keďže podľa názoru sťažovateľa ide o dôkaz, ktorý pri hodnotení môže mať svoj veľký význam najmä vo vzťahu k trestu, či bola naozaj naplnená podmienka podľa § 29 ods. 3 písmena a/ Trestného zákona (zák. č. 140/1961 Zb.), navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie a vo veci rozhodol sám tak, že návrhu na obnovu konania vyhovie a zruší napadnutý rozsudok v časti vo výroku o treste.

Krajský prokurátor Nitra navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť odsúdeného L. B. podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe podanej sťažnosti odsúdeným L. B., preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia, pričom zistil, že sťažnosť nie je dôvodná.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré by upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom nepomere s účelom trestu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na to, že v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania súdu neprislúcha preskúmavať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní a zákonnosť rozhodnutia, ktorým bolo toto konanie právoplatne skončené. Rozhodovanie o návrhu na povolenie obnovy konania sa obmedzuje iba na zistenie, či existujú skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, odôvodňujúce povolenie obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Krajský súd v Nitre odôvodnil zamietnutie návrhu na povolenie obnovy konania tým, že odsúdený L. B. nepredložil súdu dôkazy, ktoré by boli spôsobilé privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie. Vo vzťahu k prvostupňovému rozsudku krajský súd veľmi

podrobne rozvedol, kedy a za akých okolností môže byť povolená obnova konania. V súlade so zákonom konštatoval, že odsúdený L. B. sa v návrhu na povolenie obnovy konania dožadoval vykonania takého dôkazu, s cieľom dokazovať ním skutočnosť, že nie je u neho potrebné uloženie trestu na doživotie, hoci táto skutočnosť už bola krajskému súdu, ale i najvyššiemu súdu, známa v čase rozhodovania v otázke viny a trestu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z predloženého spisového materiálu zistil, že krajský súd rozhodol správne a v súlade so zákonom, keď po **doplnení dokazovania** výsluchom svedkyne V. B. – dcéry odsúdeného, zamietol sťažovateľom podaný návrh na obnovu konania.

Ako vyplýva z obsahu spisového materiálu, pričom Krajský súd v Nitre v odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného poukázal aj na tú skutočnosť, a prokurátor Krajskej prokuratúry Nitra na ňu poukázal taktiež, že ustanovenie § 29 ods. 3 písm. a/ Trestného zákona (Zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších právnych predpisov) bolo naplnené aj z pohľadu spôsobu vykonania činu ako ja obzvlášť ťažkého a nenapraviteľného následku. Obsah výpovede svedkyne V. B., ktorá v čase skutku nedovŕšila vek 6 rokov a bola svedkom usmrtenia matky a oboch starých rodičov, je nutné hodnotiť aj z pohľadu cieľa, ktorý vo svojej výpovedi na verejnom zasadnutí svedkyňa nezakrývala, t.j. snaha pomôcť odsúdenému, ktorý je jej otcom, zmeniť uložený trest odňatia slobody na doživotie.

Vzhľadom na uvedené, najvyšší súd ustálil, že vykonaný dôkaz – výpoveď svedkyne V. B., nie je takou skutočnosťou alebo dôkazom, ktorý by mohol sám osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktorý by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Krajský súd, v písomných dôvodoch napadnutého uznesenia veľmi podrobne uviedol skutočnosti, ktoré považoval za dokázané, dôkazy, o ktoré sa skutkové zistenia opierajú, úvahy akými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako aj právne úvahy, na ktorých základe podľa príslušných ustanovení zákona posudzoval dokázané skutočnosti. Pretože úvahy krajského súdu sú jasné, zrozumiteľné a vyčerpávajúce, najvyšší súd v podrobnostiach na ne poukazuje.

Najvyšší súd Slovenskej republiky len dodáva, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o sťažnosti a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v druhostupňovom konaní. V tejto súvislosti najvyšší súd poukazuje na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby druhostupňový súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa.

Vzhľadom na vyššie uvedené, ako i na skutočnosť, že v danom prípade nebola splnená dikcia zákonodarcu pre povolenie obnovy konania, Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť odsúdeného L. B. podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 30. septembra 2015

JUDr. Gabriela Š i m o n o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Zuzana Vojtelová